

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	<u>Bladzijde</u>
	<i>I Mededelingen</i>	
	Commissie	
93/C 27/01	Ecu	1
93/C 27/02	Mededeling van de besluiten genomen in het kader van diverse inschrijvingsprocedures in de landbouwsector (granen)	2
93/C 27/03	Voorafgaande aanmelding van een concentratie (Zaak nr. IV/M.216 — CEA Industrie/France Télécom/Finmeccanica/SGS Thomson)	3
93/C 27/04	Betalingstermijnen bij handelstransacties	3
	Hof van Justitie	
	HOF VAN JUSTITIE	
93/C 27/05	Zaak C-407/92: Beroep, op 4 december 1992 ingesteld door An Taisce — National Trust for Ireland en WWF UK (World Wide Fund for Nature) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	4
93/C 27/06	Zaak C-416/92: Beroep, op 14 december 1992 ingesteld door C. Hebette tegen Rekenkamer	5
93/C 27/07	Zaak C-425/92: Verzoek van het Arbeitsgericht Hamburg van 4 november 1992 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen E. Herzog en Arbeiter-Samariter-Bund Landesverband Hamburg e. V.	5
93/C 27/08	Zaak C-3/93: Beroep, op 4 januari 1993 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg	6

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
	<i>II Voorbereidende besluiten</i>	
	Commissie	
93/C 27/09	Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de harmonisatie van de beschermingsduur van het auteursrecht en van bepaalde met het auteursrecht verwante rechten	7
93/C 27/10	Voorstel voor een verordening van de Raad tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 3013/89 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector schape- en geitenvlees, en van Verordening (EEG) nr. 1323/90 tot vaststelling van een bijzondere steun voor de schapen- en geitenhouderij in bepaalde probleemgebieden van de Gemeenschap	15
	<i>III Bekendmakingen</i>	
	Europees Parlement	
93/C 27/11	Aankondiging van een algemeen vergelijkend onderzoek	16

I

(Mededelingen)

COMMISSIE

ECU (*)

29 januari 1993

(93/C 27/01)

Bedrag in nationale valuta voor één eenheid:

Belgische en Luxemburgse frank	40,1615	US-dollar	1,22081
Deense kroon	7,52139	Canadese dollar	1,54774
Duitse mark	1,95024	Yen	152,198
Griekse drachme	261,277	Zwitserse frank	1,79849
Peseta	138,709	Noorse kroon	8,31126
Franse frank	6,59969	Zweedse kroon	8,84902
Iers pond	0,743352	Finse mark	6,74252
Lire	1809,87	Oostenrijkse schilling	13,7207
Gulden	2,19465	IJslandse kroon	77,2039
Escudo	176,468	Australische dollar	1,79795
Pond sterling	0,814578	Nieuwzeelandse dollar	2,36133

De Commissie heeft een telexdienst met automatisch antwoordmechanisme in gebruik genomen die elke gebruiker, op diens aanvraag per telex, de omwisselingskoers in de voornaamste valuta geeft.

Deze dienst functioneert elke dag van 15.30 uur tot de volgende dag 13.00 uur.

De gebruiker dient als volgt te handelen:

- telex nr. 23789 te Brussel kiezen;
- zijn eigen telexadres geven;
- de code „cccc” vormen die het automatisch antwoordmechanisme in werking stelt en hem de omwisselingskoersen van de ecu per telex geeft;
- de mededeling niet onderbreken vóór het einde van de boodschap dat aangegeven wordt door het teken „ffff”.

Noot: De Commissie heeft ook een telex met automatisch antwoordmechanisme (nr. 21791) in gebruik die een aantal dagelijkse gegevens verstrekt voor de berekening van de monetaire compenserende bedragen in het kader van de toepassing van het gemeenschappelijk landbouwbeleid.

(¹) Verordening (EEG) nr. 3180/78 van de Raad van 18 december 1978 (PB nr. L 379 van 30. 12. 1978, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1971/89 (PB nr. L 189 van 4. 7. 1989, blz. 1).
Besluit 80/1184/EEG van de Raad van 18 december 1980 (Overeenkomst van Lomé) (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980, blz. 34).

Beschikking nr. 3334/80/EGKS van de Commissie van 19 december 1980 (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980, blz. 27).

Financieel Reglement van 16 december 1980 voor de toepassing van de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 23).

Verordening (EEG) nr. 3308/80 van de Raad van 16 december 1980 (PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 1).

Beschikking van de Raad van Gouverneurs van de Europese Investeringsbank van 13 mei 1981 (PB nr. L 311 van 30. 10. 1981, blz. 1).

**Mededeling van de besluiten genomen in het kader van diverse inschrijvingsprocedures in de
landbouwsector (granen)**

(93/C 27/02)

*(Zie de mededeling in Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen nr. L 360 van 21 december
1982, bladzijde 43)*

Permanente openbare inschrijving	Wekelijkse inschrijving	
	Datum van het besluit van de Commissie	Maximumrestitutie
Verordening (EEG) nr. 1343/92 van de Commissie van 26 mei 1992 inzake een openbare inschrijving voor de restitutie bij uitvoer van durum tarwe naar de landen van de zones I, II, III, IV, V, VI, VII en VIII (PB nr. L 145 van 27. 5. 1992, blz. 22)	28. 1. 1993	offertes geweigerd
Verordening (EEG) nr. 1356/92 van de Commissie van 26 mei 1992 betreffende een bijzondere interventiemaatregel voor gerst in Spanje (PB nr. L 145 van 27. 5. 1992, blz. 58)	28. 1. 1993	85,95 ecu/ton
Verordening (EEG) nr. 1345/92 van de Commissie van 26 mei 1992 inzake een openbare inschrijving voor de restitutie bij uitvoer van gerst naar de landen van de zones I, II, III, IV, V, VI, VII en VIII (PB nr. L 145 van 27. 5. 1992, blz. 28)	28. 1. 1993	76,50 ecu/ton
Verordening (EEG) nr. 1346/92 van de Commissie van 26 mei 1992 inzake een openbare inschrijving voor de restitutie bij uitvoer van zachte tarwe naar de landen van de zones I, II, III, IV, V, VI, VII en VIII (PB nr. L 145 van 27. 5. 1992, blz. 31)	28. 1. 1993	59,99 ecu/ton
Verordening (EEG) nr. 1344/92 van de Commissie van 26 mei 1992 inzake een openbare inschrijving voor de restitutie bij uitvoer van rogge naar de landen van de zones I, II, III, IV, V, VI, VII en VIII (PB nr. L 145 van 27. 5. 1992, blz. 25)	28. 1. 1993	96,99 ecu/ton
Verordening (EEG) nr. 1910/92 van de Commissie van 10 juli 1992 betreffende een bijzondere interventiemaatregel voor durum tarwe in Griekenland (PB nr. L 192 van 11. 7. 1992, blz. 20)	—	geen offertes
Verordening (EEG) nr. 2748/92 van de Commissie van 21 september 1992 betreffende een inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van rondkorrelige volwitte rijst naar bepaalde derde landen (PB nr. L 279 van 23. 9. 1992, blz. 10)	28. 1. 1993	256,00 ecu/ton
Verordening (EEG) nr. 2749/92 van de Commissie van 21 september 1992 betreffende een inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van halflangkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst naar bepaalde derde landen (PB nr. L 279 van 23. 9. 1992, blz. 12)	28. 1. 1993	265,00 ecu/ton
Verordening (EEG) nr. 2750/92 van de Commissie van 21 september 1992 betreffende een inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van halflangkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst naar bepaalde derde landen (PB nr. L 279 van 23. 9. 1992, blz. 14)	28. 1. 1993	265,00 ecu/ton
Verordening (EEG) nr. 66/93 van de Commissie van 15 januari 1993 betreffende de opening van een openbare inschrijving voor de vaststelling van de verlaging van de heffing bij invoer van maïs van herkomst uit derde landen (PB nr. L 10 van 16. 1. 1993, blz. 5)	28. 1. 1993	68,38 ecu/ton
Verordening (EEG) nr. 68/93 van de Commissie van 15 januari 1993 betreffende de opening van een openbare inschrijving voor de vaststelling van de verlaging van de heffing bij invoer van sorgho van herkomst uit derde landen (PB nr. L 10 van 16. 1. 1993, blz. 9)	—	geen offertes

Voorafgaande aanmelding van een concentratie**(Zaak nr. IV/M.216 — CEA Industrie/France Télécom/Finmeccanica/SGS Thomson)****(93/C 27/03)**

1. Op 21 januari 1993 ontving de Commissie een aanmelding van een beoogde concentratie in de zin van artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad ⁽¹⁾ waarin is medegedeeld dat de ondernemingen CEA Industrie, France Télécom en Finmeccanica in de zin van artikel 3, lid 1, onder b), van genoemde verordening gezamenlijk zeggenschap verkrijgen over SGS Thomson Microelectronics Holding NV door de aankoop van aandelen en door aanvullende overeenkomsten.

2. De bedrijfswerkzaamheden van de desbetreffende ondernemingen zijn:

- voor CEA Industrie: nucleaire produkten, informatica en biomedische produkten;
- voor France Télécom: telecommunicatie, dienstverlening in de audiovisuele en informatica-sector;
- voor Finmeccanica: houdstermaatschappij met participaties in diverse sectoren;
- voor SGS Thomson: ontwerp, productie en verkoop van halfgeleiders.

3. Op grond van een voorlopig onderzoek is de Commissie van oordeel dat de aangemelde concentratie binnen het toepassingsgebied van de genoemde verordening kan vallen. Ten aanzien van dit punt wordt de definitieve beslissing echter aangehouden.

4. De Commissie verzoekt belanghebbende derden haar hun eventuele opmerkingen ten aanzien van de voorgenomen concentratie kenbaar te maken.

Deze opmerkingen moeten de Commissie uiterlijk tien dagen na dagtekening van deze bekendmaking hebben bereikt. Zij kunnen de Commissie per fax (faxnummer 32/2/296 43 01) of per post, onder vermelding van referentienummer IV/M.216 — CEA Industrie/France Télécom/Finmeccanica/SGS Thomson, aan onderstaand adres worden toegezonden:

Commissie van de Europese Gemeenschappen,
Directoraat-generaal Concurrentie (DG IV),
Task Force Fusiecontrole,
Kortenberglaan 150,
B-1049 Brussel.

⁽¹⁾ PB nr. L 257 van 21. 9. 1990, blz. 13 (rectificatie).

Betalingstermijnen bij handelstransacties**(93/C 27/04)**

De diensten van de Commissie hebben een document opgesteld over de betalingstermijnen bij handelstransacties. Dit document is bedoeld om met alle belanghebbenden een debat op gang te brengen over de wenselijkheid van communautaire initiatieven op dit terrein en, eventueel, over de aard van dergelijke initiatieven.

Alle belanghebbenden kunnen dit document verkrijgen in de officiële talen van de Gemeenschap bij Directoraat-generaal Ondernemingsbeleid, Handel, Toerisme en Sociale Economie (DG XXIII), Afdeling A-1, Aarlenstraat 80, B-1040 Brussel (telefax (32-2) 295 97 84).

Er wordt verzocht om opmerkingen over dit document in te dienen vóór 31 mei 1993.

HOF VAN JUSTITIE

HOF VAN JUSTITIE

Beroep, op 4 december 1992 ingesteld door An Taisce — National Trust for Ireland en WWF UK (World Wide Fund for Nature) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-407/92)

(93/C 27/05)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 4 december 1992 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door An Taisce — National Trust for Ireland, Tailor's Hall, Back Lane, Dublin 8, en WWF UK (World Wide Fund for Nature), Panda House, Weyside Park, Catteshall Lane, Godalming, Surrey, GU7 1XR, Engeland, vertegenwoordigd door G. Bohan, solicitor van het kantoor Arthur Cox, Dublin, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van Faltz & Associés, boîte postale 1147.

Verzoekers concluderen dat het den Hove behage:

1. nietig te verklaren de beschikkingen van de Commissie van 7 oktober 1992, voor zover de Commissie heeft besloten:
 - a) het gebruik van het bedrag van 2,7 miljoen Iers £ uit communautaire structurele fondsen voor de oprichting van een bezoekerscentrum te Mullaghmore, The Burren, County Clare, Ierland, niet op te schorten of in te trekken;
 - b) tegen Ierland geen niet-nakomingsprocedure krachtens artikel 169 van het EEG-Verdrag in te leiden ter zake van de toepassing door Ierland van enkele communautaire richtlijnen op milieugebied, te weten de Richtlijnen 85/337/EEG⁽¹⁾ en 80/68/EEG⁽²⁾ van de Raad;
 - c) tegen Ierland geen niet-nakomingsprocedure in te leiden, voor zover dit heeft geleid tot de daadwerkelijke toekenning van 2,7 miljoen Iers £ uit communautaire structurele fondsen voor het bezoekerscentrum te Mullaghmore;
2. te gelasten dat Ierland voormeld bedrag van 2,7 miljoen Iers £ aan de Europese Gemeenschap zal terugbetalen, zo niet dat het alsnog zal worden bestemd voor het Operational Programme for Tourism in Ierland, door de Ierse Regering op 6 maart 1989 aan de Commissie voorgelegd;
3. de Europese Gemeenschap te veroordelen tot vergoeding van de verliezen die An Taisce en WWF UK hebben geleden en zullen lijden als gevolg van bovenbedoelde beschikkingen van de Commissie;

4. over die vergoedingen rente toe te kennen;

5. de Commissie te verwijzen in de kosten van verzoekers.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekers betogen, dat verweersters beschikking van 7 oktober 1992 om 2,7 miljoen Iers £ uit communautaire structurele fondsen beschikbaar te stellen voor het bezoekerscentrum te Mullaghmore, en verweersters beschikking van dezelfde datum om tegen Ierland geen niet-nakomingsprocedure krachtens artikel 169 van het EEG-Verdrag in te leiden ter zake van de tenuitvoerlegging van de Richtlijnen 85/337/EEG en 80/68/EEG, weliswaar gericht zijn tot een andere persoon, te weten Ierland, maar verzoekers niettemin rechtstreeks en individueel raken, zodat verzoekers krachtens artikel 173, tweede alinea, van het EEG-Verdrag beroep kunnen instellen tegen de litigieuze beschikkingen.

Deze beschikkingen zijn gegeven in strijd met het EEG-Verdrag en ter uitvoering van dit Verdrag vastgestelde regelingen en berusten bovendien op misbruik van bevoegdheid in de zin van artikel 173, eerste alinea:

Artikel 130 R van het EEG-Verdrag

Door te besluiten gelden uit structurele fondsen ter beschikking te stellen voor het bezoekerscentrum te Mullaghmore, heeft verweester de in artikel 130 R van het EEG-Verdrag neergelegde beginselen miskend. Inzonderheid heeft zij nagelaten de kwaliteit van het milieu te behouden, te beschermen en te verbeteren overeenkomstig artikel 130 R, lid 1. De bouw van het bezoekerscentrum te Mullaghmore zou ernstige schade toebrengen aan het plaatselijke milieu.

Verordening (EEG) nr. 2052/88 van de Raad⁽³⁾

Door te besluiten fondsen beschikbaar te stellen voor het bezoekerscentrum te Mullaghmore, heeft verweester nagelaten ervoor te zorgen, dat communautaire structuurfondsen zullen worden gebruikt overeenkomstig de wetgeving en het beleid van de Gemeenschap op het gebied van milieubescherming. De bouw van het centrum zou ernstige schade toebrengen aan het milieu. Bijgevolg heeft verweester gehandeld in strijd met artikel 7, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2052/88.

Richtlijn 92/43/EEG van de Raad⁽⁴⁾

Verweester had bij haar besluit ten aanzien van Mullaghmore rekening moeten houden met de bewoor-

⁽¹⁾ PB nr. L 175 van 5. 7. 1985, blz. 40.

⁽²⁾ PB nr. L 20 van 26. 1. 1980, blz. 43.

⁽³⁾ PB nr. L 185 van 15. 7. 1988, blz. 9.

⁽⁴⁾ PB nr. L 206 van 22. 7. 1992, blz. 7.

dingen en de strekking van Richtlijn 92/43/EEG. Verweerster is zelf gebonden aan de bepalingen van een richtlijn wanneer deze eenmaal is vastgesteld, ook al hebben niet alle Lid-Staten er uitvoering aan gegeven.

Het Verdrag van Bern

Verweerster zou handelen in strijd met de krachtens dit Verdrag op haar rustende verplichtingen door de bouw van het centrum te Mullaghmore financieel te steunen.

Fundamentele rechten

Door de beschikking van verweerster worden de eigendomsrechten van An Taisce, die door de bouw van het centrum getroffen onroerend goed bezit, zonder rechtvaardiging aangetast. Bovendien zullen de rechten op milieubescherming die verzoekers aan het Gemeenschapsrecht ontleen worden aangetast, daar de bouw van het centrum schadelijk zal zijn voor het milieu.

De Richtlijnen 85/337/EEG en 80/68/EEG

Verweerster heeft ten onrechte besloten, dat de door het Office of Public Works uitgevoerde studies en onderzoeken voldeden aan de waarborgen van Richtlijn 85/337/EEG, daar die studies ondeugdelijk en gebrekkig waren. Verweerster heeft voorts ten onrechte aangenomen, dat de belofte van Ierland om geen afvalwater in het grondwater te lozen vóór de afgifte van de in Richtlijn 80/68/EEG voorgeschreven vergunning en om zich bij de uitvoering van het project te Mullaghmore volledig te houden aan de strekking en de inhoud van de richtlijn (ofschoon het de richtlijn ondanks het verstrijken van de omzettingstermijn op 17 december 1981 niet had uitgevoerd), volstond om aan de verplichtingen krachtens Richtlijn 80/68/EEG te voldoen.

Beroep, op 14 december 1992 ingesteld door C. Hebette tegen Rekenkamer

(Zaak C-416/92)

(93/C 27/06)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 14 december 1992 beroep ingesteld tegen Rekenkamer door C. Hebette, vertegenwoordigd door G. Vandersanden, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van A. Schmitt, advocaat aldaar, avenue Guillaume 62.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

— het beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;

— derhalve krachtens artikel 173, lid 2, van het EEG-Verdrag nietig te verklaren het besluit van de bevoegde autoriteit van de Rekenkamer van 12 oktober 1992 houdende onjuiste vaststelling van het overlevingspensioen dat wegens het overlijden van verzoeksters echtgenoot, lid van de Rekenkamer, aan verzoekster als weduwe en aan haar kinderen wordt toegekend;

— verweerster in alle kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

— Onjuiste toepassing van de geldelijke regeling van de leden van de Rekenkamer: in verzoeksters geval is artikel 16, lid 1, tweede alinea, eerste streepje, van genoemde regeling van toepassing. Het voorziet in een bijzondere regeling ten gunste van de weduwe ingeval het lid van de Rekenkamer tijdens zijn ambtsperiode overlijdt; het overlevingspensioen staat dan los van de daadwerkelijke duur van het mandaat van het overleden lid. Ten onrechte wil verweerster in het onderhavige geval het in artikel 16, lid 2, van voornoemde regeling bedoelde maximum toepassen. Ook moet dit maximum op de wezenpensioenen voor de kinderen van verzoekster worden toegepast zonder dat met het forfaitaire pensioen van deze laatste rekening wordt gehouden.

— Miskennis van het non-discriminatiebeginsel, gezien de door andere Instellingen (Hof van Justitie en Commissie) gevolgde praktijk.

Verzoek van het Arbeitsgericht Hamburg van 4 november 1992 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen E. Herzog en Arbeiter-Samariter-Bund Landesverband Hamburg e. V.

(Zaak C-425/92)

(93/C 27/07)

Het Arbeitsgericht Hamburg — Achttiende kamer — heeft bij beschikking van 4 november 1992, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 21 december 1992, in het geding tussen E. Herzog en Arbeiter-Samariter-Bund Landesverband Hamburg e. V., het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Is een CAO-regeling (§ 34 BAT), die op grond van het gebruik in de bedrijfstak of een daadwerkelijke loonafpraak op een individuele arbeidsovereenkomst moet worden toegepast en die voor deeltijdwerknemers die buiten de bij overeenkomst vastgestelde gedeeltelijke arbeidstijd werken, slechts voorziet in een vergoeding die evenredig is aan die van een vergelijkbare voltijdwerknemer (zonder overurentoeslag) verenigbaar met het Europese recht (artikel 119 van het

EEG-Verdrag, indien door deze regeling procentueel beduidend meer vrouwen dan mannen worden getroffen?

2. Wordt de verschillende behandeling van deze twee categorieën van werknemers gerechtvaardigd door objectieve factoren, die niets met discriminatie op grond van het geslacht van doen hebben? Is een verschillende behandeling op grond van geslacht derhalve gerechtvaardigd omdat deze verschillende behandeling aan een werkelijke behoefte binnen de onderneming beantwoordt, geschikt is voor het bereiken van de bedrijfsdoelstellingen en vereist is op grond van het evenredigheidsbeginsel, indien hiervoor als rechtvaardigingsgrond wordt aangevoerd dat door de overurentoeslag een zwaardere belasting van de werknemer moet worden gecompenseerd en voorkomen moet worden dat te veel van hem wordt verlangd, maar dat er geen sprake is van een vergelijkbare belasting van een deeltijdwerknemer indien deze slechts de bij overeenkomst vastgestelde arbeidstijd overschrijdt zonder de normale arbeidstijd (voltijdarbeid) van gemiddeld 38,5 uur per werk te bereiken (zie § 17, lid 1, en § 15, lid 1, BAT)?

Beroep, op 4 januari 1993 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg

(Zaak C-3/93)

(93/C 27/08)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 4 januari 1993 beroep tegen Groothertogdom Luxemburg ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door X. Lewis, lid van haar juridische dienst, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij R. Hayder, representant van de juridische dienst, Centre Wagner, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat het Groothertogdom Luxemburg, door niet binnen de gestelde termijn de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen voor het volgen van Richtlijn 88/599/EEG van de Raad ⁽¹⁾ betreffende standaardprocedures voor de controle op de toepassing van Verordening (EEG) nr. 3820/85 van de Raad ⁽²⁾ tot harmonisatie van bepaalde voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer en Verordening (EEG) nr. 3821/85 van de Raad ⁽³⁾ betreffende het controleapparaat in het wegvervoer, en/of door die maatregelen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens artikel 7 van die richtlijn en de artikelen 5 en 189 van het EEG-Verdrag op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
2. het Groothertogdom Luxemburg te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ingevolge artikel 189 van het EEG-Verdrag, volgens hetwelk een richtlijn verbindend is ten aanzien van het te bereiken resultaat voor elke Lid-Staat waarvoor zij is bestemd, zijn de Lid-Staten verplicht de in de richtlijnen gestelde omzettingstermijnen in acht te nemen. Ofschoon die termijn op 1 januari 1989 is verstreken, heeft het Groothertogdom Luxemburg de nodige bepalingen ter uitvoering van de in de conclusies van de Commissie genoemde richtlijn nog steeds niet vastgesteld.

Dat de praktijk aan de doelstellingen van de richtlijn beantwoordt, is nog geen reden om de richtlijn niet in nationaal recht om te zetten door middel van bepalingen die een klare, duidelijke en doorzichtige situatie creëren.

⁽¹⁾ PB nr. L 325 van 29. 11. 1988, blz. 55.

⁽²⁾ PB nr. L 370 van 31. 12. 1985, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 370 van 31. 12. 1985, blz. 8.

II

(Vorbereidende besluiten)

COMMISSIE

Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de harmonisatie van de beschermingsduur van het auteursrecht en van bepaalde met het auteursrecht verwante rechten ⁽¹⁾

(93/C 27/09)

COM(92) 602 def. — SYN 395

(Door de Commissie ingediend op 7 januari 1993 krachtens artikel 149, lid 3, van het EEG-Verdrag)

⁽¹⁾ PB nr. C 92 van 11. 4. 1992, blz. 6.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid de artikelen 57, lid 2, 66, 100 A, en 113,

Gezien het voorstel van de Commissie,

In samenwerking met het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat de Berner Conventie voor de bescherming van werken van letterkunde en kunst en het Internationale Verdrag van Rome inzake de bescherming van uitvoerende kunstenaars, producenten van fonogrammen en omroeporganisaties slechts minimumbeschermingstermijnen vastleggen, zodat de Staten die daarbij partij zijn, langere beschermingstermijnen voor de bedoelde rechten kunnen invoeren; dat bepaalde Lid-Staten van deze vrijheid gebruik hebben gemaakt; dat bovendien bepaalde Lid-Staten niet zijn toegetreden tot het Verdrag van Rome;

Overwegende dat er hierdoor in de nationale wetgeving van de Lid-Staten betreffende de beschermingsduur van het auteursrecht en van de verwante rechten verschillen zijn ontstaan, waardoor het vrije verkeer van goederen en het vrij verrichten van diensten in het gedrang kunnen komen en waardoor de mededingingsvoorwaarden op de gemeenschappelijke markt kunnen worden vervalst; dat het bijgevolg voor de totstandbrenging en de goede werking van de interne markt nodig is de wetgeving van de Lid-Staten te harmoniseren en zo een gelijkschakeling van de beschermingstermijnen in de gehele Gemeenschap te verwezenlijken;

GEWIJZIGD VOORSTEL

Ongewijzigd.

Overwegende dat de harmonisatie niet uitsluitend betrekking dient te hebben op de beschermingsduur als zodanig, maar eveneens op een aantal uitvoeringsvoorwaarden zoals het ogenblik van waaraf de beschermingsduur wordt berekend; derhalve dat de hoedanigheid van auteur van een cinematografisch of audiovisueel werk moet worden geharmoniseerd;

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

Overwegende dat de in de Berner Conventie vastgelegde minimumbeschermingsduur van 50 jaar na de dood van de auteur een bescherming beoogde van de auteur en van zijn nakomelingen van de eerste en de tweede generatie; dat door de verhoging van de gemiddelde levensduur in de Gemeenschap deze termijn niet langer volstaat om twee generaties te beschermen;

Overwegende dat bepaalde Lid-Staten voorzien hebben in een verlenging van de beschermingsduur tot meer dan 50 jaar na de dood van de auteur als compensatie voor de gevolgen van de wereldoorlogen voor de exploitatie van de werken;

Overwegende dat tijdens de Conferentie van Stockholm van 1967 ter herziening van de Berner Conventie de delegaties van bepaalde Lid-Staten een resolutie hebben aangenomen waarin zij de partijen bij de Conventie uitnodigen om de beschermingsduur van het auteursrecht te verlengen; dat in de discussies die plaats hebben gevonden binnen de World Intellectual Property Organization (WIPO), bij de voorbereidingen van een mogelijk protocol bij de Berner Conventie, dit punt op de agenda stond;

Overwegende dat bepaalde Lid-Staten met betrekking tot de bescherming van de verwante rechten gekozen hebben voor een beschermingsduur van 50 jaar na de openbaarmaking of verspreiding; dat in andere Lid-Staten waar momenteel ter zake voorbereidend wetgevend werk wordt verricht, van een termijn van 50 jaar wordt uitgegaan;

Overwegende dat in het voorstel van de Gemeenschap betreffende de onderhandelingen van de Uruguay-Ronde in het kader van de Algemene Overeenkomst betreffende Tarieven en Handel (GATT) in een beschermingsduur van 50 jaar na de openbaarmaking wordt voorzien voor producenten van fonogrammen;

Overwegende dat de eerbiediging van verworven rechten deel uitmaakt van de algemene rechtsbeginselen die door de communautaire rechtsorde worden beschermd; dat de harmonisatie van de beschermingsduur van het auteursrecht en van de verwante rechten bijgevolg geen afbreuk mag doen aan de bescherming die rechthebbenden momenteel genieten in de Gemeenschap; dat bij de harmonisatie van de beschermingsduur lange termijnen moeten worden vastgesteld ten einde de gevolgen van de overgangsmaatregelen tot een minimum te kunnen beperken en ten einde de effectieve inwerkingstelling van de interne markt op 31 december 1992 te kunnen verwezenlijken;

Overwegende dat de Commissie in haar mededeling van 17 januari 1991 „Vervolg op het Groenboek, werkprogramma van de Commissie inzake het auteursrecht en verwante rechten” ⁽¹⁾ de behoefte aan harmonisatie van auteursrecht en verwante rechten met een hoge graad van bescherming benadrukte omdat deze rechten fundamenteel zijn voor intellectuele creatie en hun bescherming het onderhoud en de ontwikkeling van creativiteit garandeert in het belang van de auteurs, culturele industrieën, consumenten en de samenleving in haar geheel;

GEWIJZIGD VOORSTEL

Ongewijzigd.

(¹) COM(90) 584 def.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

Overwegende dat met het oog op het invoeren van een hoog beschermingsniveau dat zowel tegemoet komt aan de eisen van de interne markt als aan de behoefte aan een juridisch kader dat de harmonieuze ontwikkeling van de creativiteit in de Gemeenschap bevordert, de beschermingsduur voor het auteursrecht op 70 jaar na de dood van de auteur of op 70 jaar nadat het werk op geoorloofde wijze voor het publiek toegankelijk is gemaakt, en voor de verwante rechten op 50 jaar na het feit dat de termijn doet ingaan, moet worden gebracht;

Overwegende dat overeenkomstig de Berner Conventie en het Verdrag van Rome de termijnen moeten worden berekend met ingang van de eerste januari van het jaar dat volgt op het feit dat de termijn doet ingaan;

Overwegende dat in artikel 1 van Richtlijn 91/250/EEG van de Raad van 14 mei 1991 betreffende de rechtsbescherming van computerprogramma's⁽¹⁾ is bepaald dat computerprogramma's door de Lid-Staten auteursrechtelijk worden beschermd als werken van letterkunde in de zin van de Berner Conventie (Akte van Parijs, 1971); dat de onderhavige richtlijn de beschermingsduur voor werken van letterkunde in de Gemeenschap harmoniseert; dat bijgevolg artikel 8 van Richtlijn 91/250/EEG, dat slechts in een voorlopige harmonisatie van de beschermingsduur voor computerprogramma's voorziet, moet worden opgeheven;

Overwegende dat de artikelen 9 en 10 van Richtlijn .../.../EEG van de Raad van ... betreffende het verhuurrecht, het uitleenrecht en bepaalde, met het auteursrecht verwante rechten slechts voorzien in een minimumbeschermingsduur van deze rechten, onverminderd een latere harmonisatie; dat bijgevolg deze artikelen moeten worden opgeheven ten einde de beschermingstermijnen gelijk te schakelen met die welke in de onderhavige richtlijn zijn vastgesteld;

Overwegende dat overeenkomstig de Berner Conventie voor fotografische werken slechts een minimumbeschermingsduur van 25 jaar te rekenen vanaf hun totstandkoming geldt; dat voorts bepaalde Lid-Staten een stelsel van meervoudige bescherming hanteren, namelijk enerzijds een bescherming uit hoofde van het auteursrecht voor foto's die als kunstwerk in de zin van de Berner Conventie worden beschouwd, en anderzijds een of meer bijzondere vormen van bescherming voor foto's die niet als kunstwerk worden beschouwd; dat bijgevolg een algehele harmonisatie van de verschillende beschermingstermijnen tot stand moet worden gebracht;

Overwegende dat verschillen in beschermingsduur alleen kunnen worden vermeden door ervoor te zorgen dat wanneer een feit dat een beschermingstermijn doet ingaan zich in één Lid-Staat voordoet, die termijn wordt geacht in de gehele Gemeenschap in te gaan;

Overwegende dat artikel 6 bis, lid 2, van de Berner Conventie bepaalt dat de morele rechten van de auteur na zijn dood ten minste tot het vervallen van de vermogensrechten blijven voortbestaan; dat het nuttig is die bepaling in deze richtlijn over te nemen, onverminderd de mogelijkheid van een latere harmonisatie van de morele rechten;

GEWIJZIGD VOORSTEL

Overwegende dat de artikelen 11 en 12 van Richtlijn 92/100/EEG van de Raad van 19 november 1992 betreffende het verhuurrecht, het uitleenrecht en bepaalde naburige rechten op het gebied van intellectuele eigendom⁽¹⁾ slechts voorzien in een minimumbeschermingsduur van deze rechten, onverminderd een latere harmonisatie; dat bijgevolg deze artikelen moeten worden opgeheven ten einde de beschermingstermijnen gelijk te schakelen met die welke in de onderhavige richtlijn zijn vastgesteld;

Ongewijzigd.

⁽¹⁾ PB nr. L 122 van 17. 5. 1991, blz. 42.

⁽¹⁾ PB nr. L 346 van 27. 11. 1992, blz. 61.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

Overwegende dat de in deze richtlijn vastgestelde beschermingsduur eveneens moet gelden voor werken van letterkunde en kunst waarvan het land van oorsprong in de zin van de Berner Conventie een derde land is, zonder dat evenwel die termijn die in het land van oorsprong van kracht zijnde termijn mag overschrijden;

Overwegende dat de in deze richtlijn vastgestelde beschermingsduur van de verwante rechten eveneens moet gelden voor rechthebbenden die geen ingezetene van de Gemeenschap zijn maar die uit hoofde van internationale overeenkomsten bescherming genieten, zonder dat die termijn evenwel de termijn die van kracht is in het land waarvan de rechthebbende onderdaan is, mag overschrijden;

Overwegende dat de toepassing van de bepalingen inzake de vergelijking van de beschermingstermijnen niet tot gevolg mag hebben dat de Lid-Staten in strijd komen met hun internationale verplichtingen; dat de Lid-Staten uit hoofde van deze internationale verplichtingen met betrekking tot werken uit derde landen of ten aanzien van onderdanen van derde landen een verschillende behandeling toepassen, hetgeen de interne markt kan verstoren; dat bijgevolg een procedure moet worden ingesteld volgens welke deze bezwaren kunnen worden verholpen;

Overwegende dat rechthebbenden in de gehele Gemeenschap op gelijke wijze voordeel moeten kunnen halen uit de door deze richtlijn ingevoerde langere termijnen, voor zover hun rechten op 31 december 1994 nog niet vervallen zijn,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Het auteursrecht op werken van letterkunde en kunst in de zin van artikel 2 van de Berner Conventie geldt gedurende het gehele leven van de auteur en tot 70 jaar na zijn dood, ongeacht op welk tijdstip het werk op geoorloofde wijze voor het publiek toegankelijk is gemaakt.
2. Indien het auteursrecht gemeenschappelijk toebehoort aan de personen die aan een werk hebben meegewerkt, wordt de in lid 1 vastgestelde termijn berekend met ingang van de dag van overlijden van de langstlevende medewerker.
3. Voor anonieme of pseudonieme werken, voor werken waarvan volgens de wetgeving van de Lid-Staten de auteur een rechtspersoon is en voor collectieve werken, bedraagt de beschermingsduur 70 jaar met ingang van het tijdstip waarop het werk op geoorloofde wijze voor het publiek toegankelijk is gemaakt. Indien evenwel de door de auteur aangenomen schuilnaam geen enkele twijfel aan zijn identiteit laat of de auteur zijn identiteit tijdens het in de eerste zin aangegeven tijdvak openbaart, geldt de in lid 1 vastgestelde beschermingsduur.
4. De anonieme of pseudonieme werken genieten geen bescherming indien redelijkerwijs mag worden verondersteld dat de auteur sedert 70 jaar dood is.
5. Voor werken die in verschillende banden, delen, nummers of afleveringen openbaar worden gemaakt en waarvoor de beschermingstermijn ingaat op het tijdstip waarop het werk op geoorloofde wijze voor het publiek toegankelijk is gemaakt, loopt de beschermingstermijn voor elk onderdeel afzonderlijk.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Overwegende dat het voor het goede functioneren van de interne markt noodzakelijk is dat de bepalingen van deze richtlijn onmiddellijk na de vankrachtwording ervan ten uitvoer worden gelegd en dat een en ander moet gebeuren met inachtneming van de door derden rechtmatig verworven rechten,

Ongewijzigd.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

6. Voor collectieve werken of werken die tot stand zijn gebracht door een rechtspersoon, waarbij publikatie zoals genoemd in lid 3 niet heeft plaatsgevonden, wordt het werk 70 jaar na de totstandkoming ervan beschermd.

Artikel 2

1. De rechten van uitvoerende kunstenaars gelden tot 50 jaar na de eerste openbaarmaking van de vastlegging van de uitvoering of, bij gebreke van openbaarmaking, na de eerste verspreiding van de uitvoering. Zij vervallen evenwel 50 jaar na de uitvoering, indien binnen deze termijn geen openbaarmaking of verspreiding heeft plaatsgevonden.

2. De rechten van producenten van fonogrammen gelden tot 50 jaar na de eerste openbaarmaking van het fonogram. Zij vervallen evenwel 50 jaar na de vastlegging, indien het fonogram niet binnen deze termijn openbaar is gemaakt.

3. De rechten van producenten van de eerste vastlegging van cinematografische werken en van reeksen bewegende beelden, met of zonder geluid, vervallen 50 jaar na de eerste openbaarmaking. Zij vervallen evenwel 50 jaar na de vastlegging indien het werk of de reeks bewegende beelden niet binnen deze termijn openbaar is gemaakt.

4. De rechten van omroeporganisaties gelden tot 50 jaar na de eerste verspreiding.

Artikel 3

Beschermde foto's genieten bescherming gedurende de beschermingstermijn zoals omschreven in artikel 1.

GEWIJZIGD VOORSTEL

6. Voor collectieve werken of werken die tot stand zijn gebracht door een rechtspersoon en welke niet binnen 70 jaar na hun creatie op geoorloofde wijze voor het publiek toegankelijk is gemaakt, vervalt de bescherming.

Artikel 1 bis

1. De auteurs van een cinematografisch of audiovisueel werk zijn de natuurlijke personen die de intellectuele schepping van het werk voor hun rekening hebben genomen.

2. De hoofdregisseur zal beschouwd worden als een van de auteurs.

3. De Lid-Staten kunnen bepalen dat, onverminderd de bepaling van artikel 2, lid 6, van Richtlijn 92/100/EEG, wanneer een contract betreffende de produktie van een cinematografisch of audiovisueel werk is afgesloten, individueel of collectief, de auteurs verondersteld worden, behoudens contractuele bepalingen, toestemming te hebben gegeven voor de exploitatie van hun werk.

Artikel 2

1. De rechten van uitvoerende kunstenaars gelden tot 50 jaar vanaf het tijdstip waarop de vastlegging van een uitvoering op geoorloofde wijze en voor het eerst gepubliceerd is of, indien dit niet heeft plaatsgevonden, na de eerste geoorloofde overbrenging aan het publiek van de uitvoering. Deze rechten vervallen evenwel 50 jaar na de uitvoering indien binnen deze termijn geen van bovengenoemde handelingen heeft plaatsgevonden.

Ongewijzigd.

Artikel 2 bis

Wie voor het eerst op geoorloofde wijze een werk, waarvan de auteursrechtsbescherming is afgelopen, voor het publiek toegankelijk maakt, zal een bescherming genieten equivalent aan de economische rechten van de auteur. De beschermingsduur van deze rechten bedraagt 25 jaar, te rekenen vanaf het tijdstip waarop het werk voor het eerst voor het publiek toegankelijk wordt gemaakt.

Ongewijzigd.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

Artikel 4

1. Wanneer een van de in de artikelen 1, 2 en 3 vastgestelde termijnen in een van de Lid-Staten ingaat, wordt hij geacht in de hele Gemeenschap in te gaan.
2. Voor werken waarvan het land van oorsprong in de zin van de Berner Conventie een derde land is en de auteur van het werk geen ingezetene van de Gemeenschap is, verstrijkt de in de Lid-Staten verleende bescherming ten laatste op de dag waarop de bescherming in het land van oorsprong verstrijkt, zonder dat de in artikel 1 vastgestelde termijn mag worden overschreden.
3. De in artikel 2 vastgestelde beschermingstermijnen gelden eveneens voor rechthebbenden die geen ingezetene van de Gemeenschap zijn, voor zover hun door de Lid-Staten bescherming wordt verleend. De door de Lid-Staten verleende bescherming verstrijkt evenwel uiterlijk op de dag waarop de bescherming in het derde land waarvan de rechthebbende onderdaan is, verstrijkt.
4. In afwachting van het sluiten van nieuwe internationale overeenkomsten met betrekking tot de beschermingsduur van auteursrecht of verwante rechten, wordt volgens de procedure van artikel 9 beslist om:
 - a) de in de leden 2 en 3 neergelegde regel inzake de vergelijking van de beschermingstermijnen ten aanzien van bepaalde derde landen niet toe te passen of te wijzigen, met name ten einde te voorkomen dat de Lid-Staten in strijd komen met hun internationale verplichtingen; de toegekende termijn mag evenwel in geen geval langer zijn dan de termijnen die in de artikelen 1 en 2 zijn vastgesteld;
 - b) passende maatregelen te treffen, wanneer slechts door bepaalde Lid-Staten aan onderdanen van derde landen bescherming wordt verleend en dit tot distorsies van de mededinging of tot belangrijke verleggingen van het handelsverkeer in de interne markt leidt.

Artikel 5

De in deze richtlijn vastgestelde termijnen worden berekend met ingang van de eerste januari van het jaar dat volgt op het feit dat de termijn doet ingaan.

Artikel 6

1. De bepalingen van deze richtlijn zijn van toepassing op de rechten die niet zijn vervallen op 31 december 1994. Zij leiden evenwel niet tot inkorting van lopende beschermingstermijnen die gelden krachtens de wetgeving van de Lid-Staten.
2. De morele rechten van de auteur worden ten minste tot het vervallen van de vermogensrechten gehandhaafd.

GEWIJZIGD VOORSTEL

3. De in artikel 2 vastgestelde beschermingstermijnen gelden eveneens voor rechthebbenden die geen ingezetene van de Gemeenschap zijn, voor zover hun door de Lid-Staten bescherming wordt verleend. De door de Lid-Staten verleende bescherming verstrijkt evenwel uiterlijk op de dag waarop de bescherming in het derde land waarvan de rechthebbende onderdaan is, verstrijkt zonder dat de in artikel 2 vastgestelde termijn mag worden overschreden.

Ongewijzigd.

Artikel 5

De beschermingstermijnen ten gevolge van de dood van de auteur alsmede ten gevolge van de termijnen als voorzien in de artikelen 1, leden 3 tot en met 6, en 2 en 2 bis gaan in op het moment dat het feit voor elk van de bedoelde gevallen zich voordoet. De duur van de termijnen wordt echter berekend met ingang van de eerste januari van het jaar dat volgt op het feit dat de termijn doet ingaan.

Artikel 6

De morele rechten van de auteur worden ten minste tot het vervallen van de vermogensrechten gehandhaafd.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 7

1. Artikel 8 van Richtlijn 91/250/EEG vervalt.
2. De artikelen 9 en 10 van Richtlijn .../.../EEG vervallen.

Artikel 8

1. De Lid-Staten delen de Commissie onverwijld elk ontwerp met betrekking tot nieuwe verwante rechten mee en geven de motieven ter rechtvaardiging van de invoering van die rechten, alsmede hun voorziene duur aan.
2. De Lid-Staten stellen de aanneming van de in lid 1 bedoelde ontwerpen uit met drie maanden te rekenen vanaf de mededeling ervan. Deze termijn wordt op twaalf maanden gebracht indien de Commissie binnen drie maanden na de mededeling het voornemen kenbaar maakt ter zake een voorstel voor een richtlijn in te dienen.

Artikel 9

De Commissie wordt bijgestaan door een Comité van raadgevende aard, bestaande uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten en voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.

De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie advies uit over dit ontwerp, zo nodig door middel van een stemming.

Artikel 6 bis

1. Deze richtlijn zal niet leiden tot inkorting van lopende beschermingstermijnen die reeds gelden krachtens de wetgeving van de Lid-Staten. Handelingen van exploitatie, gedaan vóór 1 juli 1994, zullen onaangetast blijven.
2. Deze richtlijn is van toepassing op alle werken en onderwerpen die ten tijde van de aanneming van deze richtlijn in ten minste één Lid-Staat beschermd zijn uit hoofde van de in die Lid-Staat geldende wetgeving inzake auteursrechten en verwante rechten, of vallen onder de criteria voor bescherming van de bepalingen van de richtlijn.
3. De Lid-Staten doen de nodige bepalingen in werking treden die op grond van het Gemeenschapsrecht en nationaal recht nodig zijn om de verworven rechten en legitieme verwachtingen van derden te beschermen.
4. Dit huidig artikel laat artikel 13 van Richtlijn 92/100/EEG onverlet.
5. De Lid-Staten kunnen bepalen vanaf wanneer artikel 1 bis van toepassing is, op voorwaarde dat deze datum niet later is dan 1 juli 1997.

Ongewijzigd.

2. De artikelen 11 en 12 van Richtlijn 92/100/EEG vervallen.

Artikel 8

De Lid-Staten delen de Commissie onverwijld elk ontwerp met betrekking tot nieuwe verwante rechten mee en geven de motieven ter rechtvaardiging van de invoering van die rechten, alsmede hun voorziene duur aan.

Ongewijzigd.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

Het advies wordt in de notulen opgenomen; voorts heeft iedere Lid-Staat het recht te verzoeken dat zijn standpunt in de notulen wordt opgenomen.

De Commissie houdt zoveel mogelijk rekening met het door het Comité uitgebrachte advies. Zij brengt het Comité op de hoogte van de wijze waarop zij rekening heeft gehouden met zijn advies.

Artikel 10

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 december 1992 aan de bepalingen van de artikelen 1 tot en met 7 van deze richtlijn te voldoen.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels van deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van de bepalingen van intern recht mede, die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

2. De Lid-Staten passen de bepalingen van artikel 8 toe vanaf de vankrachtwording van deze richtlijn.

Artikel 11

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 10

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om op 1 juli 1994 aan de bepalingen van artikelen 1 tot en met 7 van deze richtlijn te voldoen.

Ongewijzigd.

Voorstel voor een verordening van de Raad tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 3013/89 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector schape- en geitenvlees, en van Verordening (EEG) nr. 1323/90 tot vaststelling van een bijzondere steun voor de schapen- en geitenhouderij in bepaalde probleemgebieden van de Gemeenschap

(93/C 27/10)

COM(93) 8 def.

(Door de Commissie ingediend op 12 januari 1993)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, en met name op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Overwegende dat bij artikel 24 van Verordening (EEG) nr. 3013/89 ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2069/92 ⁽²⁾, met het oog op de invoering van een uniforme premie, uiterlijk in het verkoopseizoen 1993, overgangsbepalingen zijn vastgesteld voor de verkoopseizoenen 1990, 1991 en 1992, die gelden zolang het Verenigd Koninkrijk de variabele slachtpremie toepast; dat het Verenigd Koninkrijk besloten heeft deze slachtpremie af te schaffen met ingang van het verkoopseizoen 1992; dat het, gelet op de ingrijpende ontwikkelingen op monetair gebied, en de ernstige gevolgen daarvan voor de schapevleesmarkt in de Gemeenschap, en met name in de noteringszone Ierland — Noord-Ierland, in 1992, dienstig is om de geldigheidsduur van de bedoelde overgangsbepalingen voor deze zone te verlengen tot aan het einde van het verkoopseizoen 1992;

Overwegende dat het in verband hiermede tevens aanbeveling verdient de specifieke steun in het kader van de maatregelen ten behoeve van het platteland, waarin bij Verordening (EEG) nr. 1323/90 ⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1743/91 ⁽⁴⁾, is voorzien, voor het bedoelde verkoopseizoen te verhogen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In artikel 24 van Verordening (EEG) nr. 3013/89 wordt het volgende lid ingevoegd:

„7 bis. Voor het verkoopseizoen 1992 blijven de bepalingen van lid 7 van toepassing, ook indien het Verenigd Koninkrijk niet langer gebruik maakt van de in dit artikel geboden mogelijkheden.”.

Artikel 2

In Verordening (EEG) nr. 1323/90 wordt het volgende artikel ingevoegd:

„Artikel 1 bis

In afwijking van het bepaalde in artikel 1, wordt de specifieke steun voor het verkoopseizoen 1992 vastgesteld op:

- 7 ecu per ooi voor de in artikel 5, leden 2 en 4, van Verordening (EEG) nr. 3013/89 bedoelde producenten,
- 4,9 ecu per ooi voor de in artikel 5, lid 3, van de genoemde verordening bedoelde producenten,
- 4,9 ecu per geit voor de in artikel 5, lid 5, van de genoemde verordening bedoelde producenten,
- 4,9 ecu per vrouwelijk schaap bij toepassing van het bepaalde in artikel 5, lid 8, tweede alinea, van de genoemde verordening.”.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze vordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

⁽¹⁾ PB nr. L 289 van 7. 10. 1989, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 215 van 30. 7. 1992, blz. 59.

⁽³⁾ PB nr. L 132 van 23. 5. 1990, blz. 17.

⁽⁴⁾ PB nr. L 163 van 26. 6. 1991, blz. 44.

III

(Bekendmakingen)

EUROPEES PARLEMENT

Aankondiging van een algemeen vergelijkend onderzoek

(93/C 27/11)

Het Secretariaat-generaal van het Europees Parlement organiseert het volgende algemeen vergelijkend onderzoek:

— PE/114/C — Franstalige typisten ⁽¹⁾
(loopbaan C 5-4).

⁽¹⁾ PB nr. C 27 A van 30. 1. 1993, blz. 1 (Franstalige uitgave).

